

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

3. wzywa Komisję, aby w celu pobudzenia uproszczenia i harmonizacji prawa spółek, a w szczególności zasad rachunkowości na rynku wewnętrznym, kontynuowała wysiłki w zakresie przeglądu dyrektyw czwartej i siódmej dotyczących prawa spółek oraz aby przedstawiła do końca 2009 r. jednolite europejskie ramy rachunkowości; przypomina Komisji, że jednolita norma zmniejszy obciążenia administracyjne dla wszystkich małych i średnich przedsiębiorstw i zwiększy przejrzystość dla wszystkich odnośnych zainteresowanych podmiotów oraz że uproszczenie powinno zostać w znacznym stopniu pobudzone przez uporządkowane wprowadzenie formatu XBRL (Extensible Business Reporting Language) na szczeblu europejskim;
4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

Europejski dokument urzędowy

P6_TA(2008)0636

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji dotyczące europejskiego dokumentu urzędowego (2008/2124(INI))

(2010/C 45 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 akapit drugi Traktatu WE,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2005 r. pt. „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat. Partnerstwo na rzecz odnowy europejskiej w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (COM(2005)0184),
 - uwzględniając analizę porównawczą dotyczącą aktów urzędowych, sporządzoną dla Komisji przez Komisję Prawną,
 - uwzględniając art. 39 oraz art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0451/2008),
- A. mając na uwadze, że we wspomnianym komunikacie dotyczącym programu haskiego Komisja wśród swoich priorytetów wypukliła konieczność zagwarantowania rzeczywistej przestrzeni europejskiej w sądownictwie cywilnym, szczególnie w odniesieniu do uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych; mając na uwadze, że w celu podniesienia wzajemnego zaufania w Unii Europejskiej w programie tym wymieniono, jako zasadniczy priorytet na najbliższe lata, dążenie do wdrożenia zasady wzajemnego uznawania, która stanowi konkretny środek ochrony obywateli, oraz zagwarantowanie jej stosowania ponad granicami w Europie,
 - B. mając na uwadze, że w myśl programu haskiego dążenie do wdrożenia programu wzajemnego uznawania stanowi zasadniczy priorytet oraz że wdrażanie to powinno zakończyć się do 2011 r.,
 - C. mając na uwadze, że przepływ obywateli w Unii Europejskiej stale się nasila; mając w związku z tym na uwadze, że coraz częściej powstają sytuacje prawne dotyczące dwóch lub więcej państw członkowskich,
 - D. mając na uwadze, że we wspomnianym komunikacie dotyczącym programu haskiego Komisja uznała, iż w dziedzinie sądownictwa cywilnego zasadniczym aspektem, któremu należy poświęcić uwagę, jest uznawanie aktów publicznych; mając na uwadze, że w związku z tym należy koniecznie i pilnie ułatwić uznawanie i wykonywanie dokumentów urzędowych zdefiniowanych w orzeczeniu w sprawie Unibank ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie C-260/97, Zb. Orz. 1999, str. 3715.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- E. mając na uwadze, że sektorowe i niejednolite podejście prawodawstwa wspólnotowego w tym zakresie nie jest zadowalające ⁽¹⁾,
- F. mając na uwadze konieczność ochrony obywateli europejskich w ponadgranicznych stosunkach rodzinnych i majątkowych,
- G. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa posiadają coraz więcej zakładów za granicą i prowadzą coraz więcej działań wewnątrzspółnotowych, co wiąże się z bardziej intensywnym przepływem dokumentów urzędowych dotyczących założenia i działalności przedsiębiorstw,
- H. mając na uwadze, że sprawą o zasadniczym znaczeniu jest wprowadzenie w Unii jasnych i pełnych ram prawnych gwarantujących obywatelom i podmiotom gospodarczym bezpieczeństwo i przewidywalność sytuacji prawnych i czynności dokonywanych przez przedstawicieli władz publicznych,
- I. mając na uwadze, że utworzenie rzeczywistej europejskiej przestrzeni prawnej w sferze postępowania procesowego opiera się na transgranicznym uznawaniu orzeczeń sądowych wydanych przez sąd lub organ administracyjny, a w sferze postępowania nieprocesowego – na transgranicznym uznawaniu dokumentów urzędowych sporządzonych przez organ sądowy lub urzędników publicznych uprawnionych do uwierzytelniania aktów prawnych,
- J. mając na uwadze, że obowiązujące przepisy dotyczące wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych stoją się do dokumentów urzędowych ze względu na to, że są one wydawane są przez władze publiczne,
- K. mając na uwadze, że podstawową cechą dokumentu urzędowego jest jego moc dowodowa większa niż w przypadku aktu prywatnego oraz że ta moc dowodowa, decydująca dla sędziów, jest mu systematycznie przyznawana w ustawodawstwach państw członkowskich ze względu na zaufanie, jakim cieszą się dokumenty sporządzone, w ramach czynności prawnych, przez uprawnionego do tego urzędnika publicznego lub przez organ władzy publicznej ⁽²⁾,
- L. mając na uwadze, że niezbędnym warunkiem wstępnym posiadania przez dokument urzędowy mocy dowodowej jest uznanie jego autentyczności, wynikającej z tego, iż został on wydany przez urzędnika publicznego upoważnionego do sporządzania dokumentów urzędowych lub przez organ władzy publicznej; mając na uwadze, że wzajemne zaufanie do wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich uzasadnia stosowanie w przyszłości procedur związanych z weryfikacją autentyczności jedynie w razie poważnej wątpliwości co do prawdziwości dokumentu,
- M. mając jednak na uwadze, że przestrzegając prawa państwa członkowskiego, na terytorium którego dokument ma zostać przedstawiony w celu jego wykorzystania, zakłada się, że z pewnością nie dojdzie do sytuacji, w której uznanie mocy dowodowej skutkowałoby przyznaniem dokumentowi zagranicznemu – ze względu na jego uznawanie w państwie członkowskim, w którym został sporządzony – mocy dowodowej większej niż moc dowodowa krajowych dokumentów urzędowych tego państwa członkowskiego; mając na uwadze, że materialny zakres stosowania proponowanego rozporządzenia powinien obejmować zasadniczą część prawa cywilnego i handlowego, z wyjątkiem niektórych dobrze określonych dziedzin;
- N. mając na uwadze, że różnice w strukturze i organizacji systemów rejestrów publicznych w dziedzinie własności nieruchomości, a także różnice dotyczące charakteru i skali udzielanego im zaufania publicznego wymagają wyłączenia z zakresu stosowania przyszłego aktu wspólnotowego możliwości przeniesienia realnych praw do nieruchomości, z uwagi na ścisłą korelację między sposobem sporządzania dokumentu urzędowego a wpisem do rejestru publicznego,

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 Rady (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1); rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 Rady (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1); rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Rady (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 15).

⁽²⁾ Opinia rzecznika generalnego La Pergoli z dnia 2 lutego 1999 r. we wspomnianej sprawie Unibank, pkt 7.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

- O. mając na uwadze, że w dziedzinie uznawania orzeczeń sądowych w Unii takie wyłączenie wiąże się z tym, że w zakresie odwołań związanych z realnymi prawami do nieruchomości wyłączną właściwość otrzymują sądy w miejscu położenia nieruchomości, zaś w zakresie odwołań dotyczących ważności wpisów do rejestru publicznego – sądy właściwe dla miejsca, w którym rejestr publiczny jest prowadzony ⁽¹⁾,
- P. mając na uwadze, że pojęcie dokumentu urzędowego nie istnieje w systemach prawnych opierających się na systemie *common law*, w szczególności w prawie Anglii i Walii, lub w krajach skandynawskich; mając na uwadze, że wprawdzie w Anglii i Walii istnieją prawnicy pełniący funkcje notariuszy, a także profesja *scrivener notaries*, jednak prawnicy ci nie mogą sporządzać dokumentów urzędowych, a jedynie poświadczają podpisy, w związku z czym przyjmując jakiegokolwiek przepisy prawne dotyczące europejskich dokumentów urzędowych należy podjąć działania mające na celu zagwarantowanie, że nie dojdzie do żadnych nieporozumień w tym zakresie; mając w związku z tym na uwadze, że należy podjąć wszelkie środki ostrożności w celu zagwarantowania, iż dokumentów urzędowych nie będzie można używać w krajach, których obywatele nie mają możliwości ich uzyskania, w celu omięcia procedur wymaganych przez systemy prawne tych krajów (np. poświadczenie autentyczności); mając ponadto na uwadze, że w celu szerszego zaznajomienia z problemem prawników w tych państwach członkowskich, w których dokumenty urzędowe nie istnieją, Komisja powinna rozpocząć odpowiednią kampanią informacyjną, przy czym należy podjąć wszelkie wysiłki w celu zagwarantowania, że prawnicy systemu *common law* będą posiadali wiedzę na temat pracy wykonywanej przez funkcjonariuszy publicznych systemu prawa cywilnego oraz na temat potencjalnych korzyści – w szczególności pod względem pewności prawnej – jakie mogą odnosić ich klienci posługując się aktami urzędowymi w czynnościach, których zamierzają dokonać w krajach, gdzie akty takie są stosowane; mając na uwadze, że wskazuje to wyraźnie na często stwierdzaną przez Komisję Spraw Zagranicznych Parlamentu konieczność powołania do życia transeuropejskiej sieci prawników, opracowania kampanii i materiałów informacyjnych oraz stworzenia wspólnych szkoleń, do których wspierania wzywa się Komisję,
- Q. mając na uwadze, że proponowany akt prawny nie może być stosowany ani do spraw związanych z obowiązującym prawem, stanowiących przedmiot innych aktów wspólnotowych, ani do kwestii związanych z uprawnieniami, organizacją i strukturą organów i urzędników publicznych, w tym z procedurą uwierzytelniania, które to kwestie podlegają kompetencji państw członkowskich,
1. uważa, że wzajemne zaufanie do prawa we Wspólnocie uzasadnia przyszłe zniesienie procedur związanych z potwierdzeniem prawdziwości dokumentów urzędowych w sprawach transgranicznych; uważa, że takiego uznania dokumentu urzędowego w celu jego wykorzystania w danym państwie członkowskim można odmówić jedynie w przypadku poważnych i uzasadnionych wątpliwości co do jego autentyczności lub jeżeli uznanie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego;
 2. zwraca się do Komisji, aby na podstawie art. 65 lit. a) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie Traktatu WE przedstawiła mu wniosek legislacyjny dotyczący wprowadzenia wzajemnego uznawania i wykonywania dokumentów urzędowych;
 3. podkreśla, że uznanie nie może wiązać się z przypisaniem aktowi zagranicznemu większej skuteczności niż miałyby to miejsce w przypadku dokumentu krajowego;
 4. postuluje, aby wnioskowane rozporządzenie miało zastosowanie do wszystkich dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, z wyjątkiem tych, które dotyczą nieruchomości i muszą lub mogą być przedmiotem wpisu lub wzmianki w rejestrze publicznym;
 5. precyzuje, że wnioskowane rozporządzenie nie może obejmować ani spraw związanych z prawem mającym zastosowanie do przedmiotu dokumentu urzędowego, ani spraw związanych z uprawnieniami, organizacją i strukturą organów i urzędników publicznych, w tym z procedurą uwierzytelniania;

⁽¹⁾ Zob. art. 22 pkt 1) i 3) rozporządzenia (WE) nr 44/2001.

Czwartek, 18 grudnia 2008 r.

6. stwierdza, że w tych ramach zalecenia wymienione w załączniku są zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności oraz podstawowymi prawami obywateli;
7. jest zdania, że postulowany wniosek nie pociąga za sobą skutków finansowych;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz załączonych szczegółowych zaleceń Komisji i Radzie, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI POSTULOWANEGO WNIOSKU

1. Wzajemne zaufanie do prawa we Wspólnocie uzasadnia przyszłe zniesienie procedur związanych z potwierdzaniem prawdziwości aktów urzędowych w sprawach transgranicznych.
2. Takiego uznania aktu urzędowego w celu jego wykorzystania w danym państwie członkowskim można odmówić jedynie w przypadku poważnych i uzasadnionych wątpliwości co do autentyczności aktu lub jeżeli uznanie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.
3. Parlament zwraca się do Komisji, aby na podstawie art. 65 lit. a) oraz art. 67 ust. 5 tiret drugie traktatu WE przedstawiła mu wniosek legislacyjny dotyczący wprowadzenia wzajemnego uznawania i wykonywania aktów urzędowych.
4. Akt prawny będący przedmiotem wniosku legislacyjnego musi mieć zastosowanie do wszystkich aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, z wyjątkiem aktów, które dotyczą nieruchomości i muszą lub mogą być przedmiotem wpisu lub wzmianki w rejestrze publicznym. Nie może on obejmować ani spraw związanych z prawem mającym zastosowanie do przedmiotu aktu urzędowego, ani spraw związanych z uprawnieniami, organizacją i strukturą organów i urzędników publicznych, w tym z procedurą uwierzytelniania.

E-sprawiedliwość

P6_TA(2008)0637

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie e-sprawiedliwości (2008/2125(INI))

(2010/C 45 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 akapit drugi traktatu WE,
- uwzględniając prace grupy roboczej Rady ds. przetwarzania danych w zakresie prawa (e-sprawiedliwość),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2008 r. zatytułowany „Droga do europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości” (COM(2008)0329),
- uwzględniając obecne prace w tej dziedzinie prowadzone przez działającą przy Radzie Europy Europejskiej Komisji na rzecz Skutecznego Wymiaru Sprawiedliwości(CEPEJ),